585/00

Den 17. januar 2000 blev i sag nr. 50.695:

xxxxxxxx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx x

mod

Danica
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har rateforsikring med invaliderente i Danica, klager over selskabets sagsbehandling.

I klageskemaet til nævnet har klageren anført: "Har gennem flere år fået udbetalt invaliderente med mdr. ydelse, som i 1999 andrager: 4065,10 kr. Når forsikringen pr. 1. december 1999 overgår til rateforsikring, bliver den mdr. ydelse nedsat til 1849,80 kr. Da forsikringen er tegnet med enslydende ydelser, kan jeg ikke forstå den store forskel, der bliver aktuel pr. 1. dec. 1999. Danica henholder sig til par. 9 i forsikringsbetingelsen."

I selskabets redegørelse af 29/7 1999 til nævnet hedder det bl.a.: "Forsikringen blev oprettet pr. 1 december 1978 som en ophørende rateforsikring med invaliderente med en årlig ydelse på 12.470 kr. Forsikrede blev syg i marts 1979, og siden juni 1979 har vi udbetalt den løbende invaliderente. Efter de bonusregler, der var gældende i 1979, blev invaliderenten straks forhøjet med en invaliditetsbonus på 30%, således at der fra 1979 blev udbetalt en årlig ydelse på 16.211 kr. og ikke kun 12.470 kr. Udbetalingen af invaliderenten på de 16.211 kr. er derefter hvert år blevet forhøjet med bonus efter det til enhver tid gældende bonusregulativ. Rateforsikringen har haft præmiefritagelse siden 1979, og bonus er beregnet og tilskrevet efter de til enhver tid gældende regler. Indtil

1987 blev bonus på rateforsikringen tilskrevet og forrentet på en konto for opsamlet bonus svarende til en 'bankbog'. I 1987 blev forsikringen ændret (konverteret) fra beregningsgrundlaget F66 til G82. Samtidig blev bonusregulativet ændret, og den opsamlede bonus blev brugt til forhøjelse af rateydelserne, således at den årlige policemæssige rateydelse steg fra 12.470 kr. til 17.508 kr. Denne konvertering blev forsikrede orienteret om i et brev udsendt i marts 1988. Siden 1987 er bonus anvendt til forhøjelse af raterne, således at de i 1999 er steget til 22.198 kr. Den store forskel på raten og invaliderenten skyldes dels den særlige invaliditetsbonus på 30% og dels de høje bonusreguleringer til invaliderenten især i årene fra 1979 til 1987. Rateforsikringen fik ikke i samme omfang glæde af de høje bonussatser i disse år, da det opsparede beløb (reserven) på forsikringen var meget lille, hvorfor bonustilskrivningen også blev tilsvarende lille. De gældende regler har således været fulgt gennem alle årene, og vi må afvise forsikredes krav om, at rateydelserne pr. 1. december 1999 skal være af samme størrelse som invaliderenten."

Af policen fremgår bl.a.: "Årlig rate kr. 12.470 udbetales i 10 år fra den 01.12.1999 eller fra forsikredes død forinden. Udbetalingen sker månedligt. Ved forsikredes tab af 2/3 af erhvervsevnen udbetales en invaliderente på kr. 12.470 årligt. Udbetalingen sker månedligt og ophører ved rateudbetalingens begyndelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 9. Bonusfordeling** Enhver forsikring, der ikke udtrykkeligt er undtaget derfra, deltager i selskabets bonusfordeling efter det til enhver tid gældende bonusregulativ, der er godkendt af Forsikringsrådet."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder ikke grundlag for at antage, at den af selskabet foretagne bonustilskrivning er i strid med det af Finanstilsynet godkendte beregningsgrundlag. Nævnet kan derfor ikke kritisere størrelsen af de rateydelser, som kommer til udbetaling pr. 1/12 1999.

3. 50.695

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen